

Sygn. akt VI Gz 77/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekretarz sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o.o. w R.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. w T.

o zapłatę

w przedmiocie wniosku powoda o uzupełnienie nakazu zapłaty

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 5 grudnia 2014 r., sygn. akt V GNc 3334/14 oddalające wniosek o uzupełnienie nakazu zapłaty z dnia 1 sierpnia 2014 r.

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w sprawie powód oprócz żądania zasądzenia należności głównej w kwocie 6.118,02 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania wniósł o zasądzenie od pozwanego 169,09 zł tj. równowartości 40 euro wg. średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 29.03.2013r. tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności – zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (DZ.U. z dnia 28 marca 2013r.)

Wydając nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy - nie uwzględnił - roszczenia powoda w powyższym zakresie.

Wnioskiem z dnia 11 września 2014r. powód wystąpił o uzupełnienie nakazu zapłaty z dnia 1 sierpnia 2014r. sygn. akt V GNc 3334/14, w ten sposób, że Sąd nakazuje pozwanemu zapłacić na rzecz powoda kwotę rekompensaty za koszty odzyskiwania należności w kwocie 167, 09 zł zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Postanowieniem z dnia 5 grudnia 2014r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie oddalił wniosek powoda o uzupełnienie nakazu zapłaty.

Sąd Rejonowy uznał, że wniosek o uzupełnienie nakazu zapłaty jest bezzasadny. Wydając nakaz zapłaty, jak wskazał Sąd Rejonowy, przyjął on, iż żądana przez powoda równowartość kwoty 40 euro , to jest 167,09 zł , stanowi składnik żądania co do kosztów postępowania. Z zasady mogą one bowiem obejmować uzasadnione okolicznościami koszty powstałe przed procesem (jak na przykład koszty wezwania do zapłaty). Powód w niniejszej sprawie wyraźnie przedmiotową kwotę wyodrębnił w pozwie, nie może ona zostać zatem zaliczona do dochodzonej należności głównej.

Wobec więc braku szczególnej kategorii, do której żądanie to można przypisać, należy traktować je jako żądanie co do kosztów postępowania. W ocenie Sądu Rejonowego koszty te powodowi w niniejszej sprawie się nie należą stąd też – jak wskazał Sąd Rejonowy – nie zostały objęte rozstrzygnięciem o kosztach zawartym w nakazie zapłaty, w którym koszty te zostały zasądzone w wysokości 1.280 zł. Nie objęcie rozstrzygnięciem Sądu całości żądania o kosztach oznacza oddalenie żądania w części pominiętej dlatego też Sąd Rejonowy uznał uprawnienie powoda do złożenia zażalenia w tym zakresie. Przyjmując brak podstaw do uwzględnienia żądania powoda w zakresie uzupełnienia nakazu zapłaty Sąd Rejonowy wnioski jego oddalił.

Powód złożył zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego, zawarte w postanowieniu z dnia 5 grudnia 2014r.

Zaskarżając postanowienie Sądu Rejonowego w całości wniósł o:

- 1) zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez nakazanie pozwanemu zapłaty na rzecz powoda kwoty rekompensaty za koszty odzyskiwania należności w kwocie 167,09 zł zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,
- 2) zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Mając na uwadze powyższe powód zarzucił naruszenie prawa procesowego przez Sąd I instancji tj. :

- art. 325 kpc w związku z art. 353² kpc w zw. z art. 10.1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, polegające na pominięciu przez Sąd orzekający w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązku poniesienia rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, pomimo zgłoszenia przez powoda w pozwie stosownego żądania;

- art. 351 kpc w związku z art. 353² kpc w zw. z art. 325 kpc polegające na bezzasadnym oddaleniu wniosku w przedmiocie uzupełnienia nakazu zapłaty w kwestii dotyczącej rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązku poniesienia rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, pomimo, że przedmiotowy wniosek dotyczył zgłoszonego w pozwie żądania pominiętego przez Sąd w sentencji nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu pisma powód podniósł ponadto okoliczność, że zgodnie z art. 498 § 2 k.p.c. w razie braku podstaw do wydania nakazu zapłaty (zasądzenia równowartości 40 euro) Sąd Rejonowy powinien był wyznaczyć rozprawę, chyba że sprawa mogła być rozpoznana na posiedzeniu niejawnym.

Powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie 167,09 zł obok należności głównej i kosztów procesu (ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania) oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013r., o terminach zapłaty w transakcjach handlowych ustawa określa szczególne uprawnienia wierzyciela i obowiązki dłużnika w związku z terminami zapłaty w transakcjach handlowych. W art. 7 i 8 ustawy przewidziano przysługujące wierzycielowi odsetki w wysokości odsetek za zwłokę, określanej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa – wskazując szczególne przesłanki do uzyskania roszczenia o zapłatę tych odsetek.

Stosownie do art. 10.1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1, bez wezwania, przysługuje od dłużnika

z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności równowartość kwoty 40 euro przeliczonych na złote wg średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne. Stosownie do art. 485 § 2a kp sąd wydaje nakaz zapłaty na podstawie dołączonej do pozwu umowy, dowodu spełnienia wzajemnego świadczenia niepieniężnego, dowodu doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku , jeżeli powód dochodzi należności zapłaty świadczenia pieniężnego, odsetek w transakcjach handlowych określonych w ustawie z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (DZ.U. poz. 403) lub kwoty, o której mowa w art. 10 ust. 1 tej ustawy, oraz na podstawie dokumentów potwierdzających poniesienie kosztów odzyskiwania należności, jeżeli powód dochodzi również zwrotu kosztów , o których mowa w art. 10 ust. 2 tej ustawy.

W niniejszej sprawie powód żądając zapłaty dochodzonej pozwem kwoty nie powoływał się na ustawę z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, a w szczególności na to, że przysługują mu odsetki wynikające z art. 7 i 8 tej ustawy. Powód nie żądał również wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym w oparciu o cyt. wyżej art. 485 § 2a kpc.

W sprawie powód wystąpił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wskazując jedynie w rubryce „inne żądanie”, iż wnosi o zasądzenie kwoty 40 euro na podstawie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Zdaniem Sądu Okręgowego żądanie zasądzenia kwoty 40 euro wiąże się z nabyciem uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 i 8 ustawy o transakcjach handlowych – co wprost wynika z cytowanego art. 10.1 tej ustawy.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy oddalił zażalenie powoda jako bezzasadne na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 kpc.